

Peltihattuprikaati

[The Tin-Foil Hat Brigade](#)

By Pete Garcia, 1.6.2022

Tiedät, kuka olet. Olet se henkilö, jota muut kiertävät, kun on kyse ajankohtaisista tapahtumista tai uskonnosta. Olet henkilö, joka voi viettää tuntikausia ahmimalla Raamattua ja uutisia yhtä tarmokkaasti ja osoittamalla "viimeisten päivien" tapahtumia kaikille, jotka kuuntelevat. Puolet seurakuntaa välttelee sinua. Sinua ei kutsuta seurakunnan sosiaalisiin tilaisuuksiin, koska olet liian kiihkeä ja ahdasmielinen. Selän takana sinua kutsutaan 'salaliittoteoreetikoksi' tai 'Jeesus-friikiksi'. Puhut aina Herran tulemuksesta ja siitä "tempausjutusta". Tunnusta se. Olet yksi heistä, yksi noista "profetiakaheleista".

Eikö ole ironista, että elämme profeetallisesti aktiivisimpia aikoja sitten Kristuksen päivien ja silti maailma on jotenkin saavuttanut skeptisyytensä ja kyynisyytensä huipun? Nyt en edes puhu epäuskoisesta, Kristuksen hylkäävästä maailmasta. Se on aina suhtautunut epäilevästi ja pilkallisesti uskoomme. Mutta näyttäisi siltä, että nykyään kristityksi tunnustautuvan maailman enemmistön suuntaus on liittyä niiden pilkkaamiseen, jotka uskovat Tempaukseen ennen Ahdistusta ja tulevien tapahtumien kirjaimelliseen ymmärtämiseen, kuten ne on esitetty Raamatussa.

Kun Kristus käveli maan päällä, maailmaa hallitseva supervalta oli Rooma ja he palvoivat Dianan ja Jupiterin kaltaisia jumalia. Lisäksi Jeesus itse teki satoja ihmeitä, joista suurin oli Lasaruksen herättäminen kuolleista ja sen jälkeen oma kuolleistaheräämisensä raa'imman, julkisimman ja tuskallisimman kuoleman jälkeen, mitä ihminen saattoi kokea... Hänet ruoskittiin julkisesti ja naulattiin alastomana ristille tukehtumaan kuoliaaksi. Sitä ei voi teeskennellä. Ja silti kansa ei ollut vakuuttunut.

Viimeisten 150 vuoden aikana kristinusko on käyttänyt huomattavan paljon aikaa ja energiaa puolustaakseen itseään maallista tiedettä ja akateemista maailmaa vastaan. Mutta kun olemme käyttäneet niin paljon aikaa ja energiaa yrittäessämme ilmaista uskomme määrän ja laadun,

olemme suurelta osin laiminlyöneet uskomme yliluonnollisen puolen; ensisijaisesti sen, että palvomme Jumalaa, joka on olemassa ajan ja avaruuden ulkopuolella. Vaikka uskomme ei ole mitenkään puolustuskelvoton, uskomme silti asioihin, joita ei voi testata laboratoriossa.

- Uskomme ihmisen sieluun.
- Uskomme Jumalaan, joka on yksi olento, mutta joka ilmenee kolmessa erillisessä persoonassa.
- Uskomme kuolemanjälkeiseen elämään.
- Uskomme enkeleihin.
- Uskomme paholaiseen.
- Uskomme, että Jumalan Sana on Pyhän Hengen innoittama.
- Uskomme, että Jumala puhui maailmankaikkeuden olevaiseksi.
- Uskomme, että Jumala hukutti maan globaalissa vedenpaisumuksessa ja pelasti vain kahdeksan ihmistä.
- Uskomme, että Mooses halkaisi Punaisenmeren..
- Uskomme Jumal-ihmisen, Jeesuksen Kristuksen, kuolemaan, hautaamiseen ja ylösnousemukseen.
- Uskomme, että seurakunta-aika alkoi helluntaina, kun Pyhä Henki annettiin.

Miksi kuitenkin niin monet tunnustavat kristityt pitävät naurettavana ja vaikeana uskoa, että myös seurakunta-aika päättyy?

Sen sijaan, kun otamme esille ajatuksen, että Kristus palaa pian seurakunnalleen, meidät luokitellaan "peltihattujen" ryhmään, jotka kiertelevät ympäriinsä edistäen salaliittoja? Onko Kristuksen paluu morsiamellensa salaliitto?

Takuulla.

Mutta se on raamatullisesti perusteltu ja Saatana vihaa sitä. Itseasiassa hän on käyttänyt lähes 2000 vuotta yrittäessään kumota sen... mutta se ei silti mene pois. En kuitenkaan ymmärrä sitä, että nämä samat kristityt, jotka uskovat profetioihin, jotka ennustivat Kristuksen ensimmäisen tulemuksen, näyttävät soveltavan täysin eri tulkintaperusteita profetioihin, jotka koskevat Hänen toista tulemustaan ja näin ollen hylkäävät ne. Kaksi suurinta kristillisten skeptikkojen ryhmää ovat preteristit ja amillennialistit, jotka eriasteisesti yrittävät sanoa, että kaikki nuo "profetiajutut" ovat jo tapahtuneet ja että maailma vain jatkuu loputtomiin.

Mutta kun otetaan huomioon, että kaikki Kristuksen ensimmäistä tulemusta koskevat profetiat täyttyivät kirjaimellisesti, niin soveltakaamme samaa mittapuuta Kristuksen Toiseen Tulemukseen. Sitä varten otamme Kristuksen omat sanat:

“Älköön teidän sydämenne olko murheellinen. Uskokaa Jumalaan, ja uskokaa minuun. Minun Isäni kodissa on monta asuinsijaa. Jos ei niin olisi, sanoisinko minä teille, että minä menen valmistamaan teille sijaa? Ja vaikka minä menen valmistamaan teille sijaa, tulen minä takaisin ja otan teidät tyköni, että tekin olisitte siellä, missä minä olen” (Joh. 14:1-3).

Mieti nyt näitä kahta kohtaa:

Matteuksen evankeliumin 26. luvussa Kristus on viety Sanhedrinin eteen, jossa he pitävät improvisoidun ja laittoman oikeudenkäynnin, tuoden väärän todistajan toisensa jälkeen ja yrittäen heittää kaikkea mahdollista Hänen päälleensä nähdäkseen, mistä Hän jäisi kiinni. Kuitenkin Kristus pysyi koko ajan hiljaa ja antoi syyttäjiensä heitellä perättömiä syytöksiä häntä vastaan. Mutta tietyssä vaiheessa fariseukset olivat suuttuneet siitä, että hän ei osallistunut keskusteluun.

Silloin ylimmäinen pappi nousi ja sanoi hänelle: "Etkö vastaa mitään siihen, mitä nämä todistavat sinua vastaan?" Mutta Jeesus oli vaiti. Niin ylimmäinen pappi sanoi hänelle: "Minä vannotan sinua elävän Jumalan kautta, että sanot meille, oletko sinä Kristus, Jumalan Poika". Jeesus sanoi hänelle: "Sinäpä sen sanoit. Mutta minä sanon teille: tästedes te saatte nähdä Ihmisen Pojan istuvan Voiman oikealla puolella ja tulevan taivaan pilvien päällä" (Mt. 26:62-64).

4. Moos. 23:19 mukaan: *Ei Jumala ole ihminen, niin että hän valhettelisi, joten Kristus vannoi tässä itselleen valan vannoten, että hän palaisi ja jopa he (ne, jotka lävistivät hänet) näkisivät Hänen tulevan pilvissä voimassa ja kirkkaudessa.*

Ilmestyskirja kirjoitettiin 90-luvun puolivälissä ja tässä on viesti, jonka Johannes sai Patmoksen saarella noin 35 vuotta Jerusalemin piirityksen jälkeen ja 63 vuotta Jeesuksen ristiinnaulitsemisen jälkeen:

”Katso, hän tulee pilvissä, ja kaikki silmät saavat nähdä hänet, niidenkin, jotka hänet lävistivät, ja kaikki maan sukukunnat vaikeroitsevat hänen tullessansa. Totisesti, amen!” (Ilm. 1:7).

Ja koska ne, jotka olivat ristiinnaulinneet hänet, olivat jo kuolleet ja sinä ja minä olemme olemassa tänä päivänä, niin eikö se koske myös meidän silmiämme? En tiedä teistä, mutta minä tiedän, etten ole vielä nähnyt Hänen paluutaan, joten tämän TÄYTYY edelleen olla tuleva tapahtuma, jonka Jumala on määrännyt ja päättänyt tapahtuvaksi.

Sitten meillä on apostoli Paavalin kirjeet, jotka ylivoimaisesti opettavat Jeesuksen Kristuksen odotettavaa, välitöntä paluuta niille, jotka ovat hänen omiaan. Meihin viitataan "morsiamena" (2. Kor. 11:2), Kristuksen ruumiina (Kol. 1:18) ja yksinkertaisesti Jumalan seurakuntana (1. Kor. 10:32). Niinpä Paavalin tehtävänä oli esitellä Jeesuksen Kristuksen evankeliumi pakanoille (Gal. 2:8) ja hän opetti meille, että seurakunta ei ole tulevan vihan alainen, vaan vapautetaan etukäteen. (1.Ts. 5:1-9)

"Sillä sen me sanomme teille Herran sanana, että me, jotka olemme elossa, jotka jäämme tänne Herran tulemukseen, emme suinkaan ehdi ennen niitä, jotka ovat nukkuneet. Sillä itse Herra on tuleva alas taivaasta käskyhuudon, ylienkelin äänen ja Jumalan pasunan kuuluessa, ja Kristuksessa kuolleet nousevat ylös ensin; sitten meidät, jotka olemme elossa, jotka olemme jääneet tänne, temmataan yhdessä heidän kanssaan pilvissä Herraa vastaan yläilmoihin; ja niin me saamme aina olla Herran kanssa" (1.Ts. 4:15-17).

Saatana vihasi Kristuksen ensimmäistä tulemusta. Jumala kertoi hänelle siitä paratiisissa (1. Moos. 3:15) ja siitä lähtien hän on omistautunut yrityksille turmella ihmiskunta niin pahasti, ettei Messias voisi tulla ihmisen rodusta. Mutta kun Jumala alkoi tarkentaa, mihin ihmisrodun heimoon Messias syntyisi, Saatana alkoi myös keskittyä siihen, keihin hänen vihansa kohdistuisi ja tiedämme nyt, että se oli heprealaiset, sitten Israel ja sitten juutalaiset.

Mutta Kristus tuli ja teki juuri niin, kuin oli ennustettu jopa hämmentäen tuon ajan hallitsijat kuolemalla (sallien heidän tappaa hänet), koska se varmistaisi kerran ja ikuisesti hänen voittonsa synnistä, kuolemasta ja helvetistä.

Kuitenkin me puhumme viisautta täydellisten seurassa, mutta emme tämän maailman viisautta emmekä tämän maailman valtiasten, jotka kukistuvat, vaan me puhumme salattua Jumalan viisautta, sitä kätkeytyä, jonka Jumala on edeltämäärännyt ennen maailmanaikoja meidän kirkkaudeksemme, sitä, jota ei kukaan tämän maailman valtiaista ole tuntenut - sillä jos he olisivat sen tunteneet, eivät he olisi kirkkauden Herraa ristiinnaulinneet" (1.Kor. 2:6-8).

Mutta vielä enemmän Saatana vihaa sitä tosiasiaa, että Kristus tulee uudelleen, tällä kertaa syrjäyttämään hänet tämän aikakauden tosiasiallisena hallitsijana (2.Kor. 4:4). Saatana halveksii seurakuntaa, koska me olemme koskemattomia pelastuksemme suhteen. Mutta kuten mainitsin edellisessä tiedotteessa, ikuinen turvallisuutemme ei estä Saatanaa tekemästä parhaansa tehdäkseen meistä tehottomia. Se on ainoa työkalu, joka hänellä on jäljellä työkalupakissaan kristittyjä vastaan. Niinpä hän on sijoittanut paljon energiaa maailman mielipiteen kääntämiseen jopa sitä mahdollisuutta vastaan, että Kristus voisi palata / palaa.

Ennen Ahdistusta tapahtuva Tempaus on siten vain kuorrutus kakulle, sillä kun meidät temmataan, kuljemme Saatanan alueen läpi. (Ef. 2:2, 6:12) ja meidät esitellään voitokkaasti koko saatanallisen sotajoukon edessä Kristuksen kallisarvoisina koskemattomina omina. Itse asiassa luulen, että arkkienkeli Mikael tekee ilmoituksen huutamalla, niin että kaikki taivaan enkelijoukot asettuvat reunustamaan paraatiamme. Ylöstempaus on silloin jumalallinen suolan hieronta Saatanan haavaan. Suolaa ja valoahan meidän pitäisi ollakin. Yhtä paljon kuin suola on säilöntäaine, se myös kirvelee... ja me olemme olleet ärsykkeenä Saatanalle ja hänen agendalleen jo 2000 vuotta.

Johtopäätös

Raamattu sisältää kirjaimellisesti satoja lupauksia Herralta, jotka koskevat Hänen paluutaan maan päälle vapauttamaan kansansa ja perustamaan tänne valtakuntansa. Ainoa ongelma on, että monet tunnustavat kristityt ovat lakanneet uskomasta niihin ja siten lakanneet odottamasta Herran paluuta. He ovat katkeroituneet koko aihetta kohtaan, eivätkä vain ole luopuneet odottamasta, vaan eivät halua edes puhua siitä. Tämä on aina kummastuttanut minua, koska kristittyinä meidän suuri toivomme on Kristus ja lopulta taivas. Silti monet kristityt ovat panostaneet tähän elämään aivan liikaa, eivätkä ymmärrä, että aikamme täällä maan päällä on vain ohikiitävä hetki ikuisuuden aikajanalla.

Tulemme viettämään äärettömän paljon enemmän aikaa seuraavassa elämässä, kuin mitä voisimme koskaan viettää tässä elämässä. Silti niin harvat kristityt ovat sijoittaneet siihen mitään. He ovat uskoneet preterismin skeptisismiin tai dominionismin ihmiskeskeiseen teologiaan. Monet ovat omaksuneet käsityksen, että me olemme valtakunta nyt... huolimatta siitä, että maailma on murenemassa heidän ympärillään. Monet ovat luokitelleet Hänen paluunsa vähemmän tärkeäksi tai triviaaliksi toissijaiseksi kysymykseksi ja ohittaneet kohdat, joissa Kristus nuhtelee fariseuksia siitä, etteivät he tienneet, missä ajassa elivät (Mt. 16:1-4). Ja niinpä uskollisten, valvovien uskovien määrä jatkaa vähenemistään jäännökseksi. Jopa Kristus ihmetteli, olisiko maan päällä vielä uskoa silloin, kun hän palaa (Lk. 18:8).

Joten tietäen sen, mitä tiedämme Raamatusta Kristus palaa jälleen jonakin päivänä, ensin seurakuntaansa varten ja sitten tuomitsemaan seurakuntansa kanssa. (Juuda 1:14; Ilm. 19:7-10, 14) Lisäksi, vaikka olemme lähes 2 000 vuoden päässä siitä, kun Kristus vaelsi maan päällä, siitä seuraa, että meillä on nyt enemmän tietoa kuin koskaan vahvistamaan yliluonnollista uskoamme. Vauraimpana kansakuntana meitä on siunattu täydellisellä Raamatulla, uskonnonvapaudella ja Israelilla, joka astuu takaisin historiaan 1900 vuoden diasporan jälkeen. Jos näihin asioihin uskominen laittaa "profetiahullun" kyltin kaulaani, niin kannan sitä iloisesti. Jos se tekee minusta "peltihattuprikaatin" jäsenen, niin kirjatkaa minut mukaan, koska...

“Autuaat ne palvelijat, jotka heidän herransa tullessaan tapaa valvomasta! Totisesti minä sanon teille: hän vyöttäytyy ja asettaa heidät aterioimaan ja menee ja palvelee heitä. Ja jos hän tulee toisella yövartiolla tai kolmannella ja havaitsee heidän näin tekevän, niin autuaat ovat ne palvelijat. Mutta se tietäkää: jos perheenisäntä tietäisi, millä hetkellä varas tulee, hän ei sallisi taloonsa murtauduttavan. Niin olkaa tekin valmiit, sillä sinä hetkenä, jona ette luule, Ihmisen Poika tulee” (Lk. 12:37-40).

Originally published June 29th, 2015 via *The Omega Letter*.